

свѣтъ отъ рожденіе-то си, — да выкамы кѣмъ него, давно просвѣти и наши-тѣ духовны очи, и давно направи сынове на свѣтлина-та и насъ, кои-то съ вѣрѣ выкамы кѣмъ него: „неисказанна е твоѣ-та милость чловѣколюбче, слава тебѣ.“

Четиридесетъ дена послѣ воскресеніе, сирѣчь на Спасовъ день, празнѣка са, какъ е Христосъ възшелъ на небе-то и сѣдналъ отъ дѣсна-тѣ страна на отца послѣ страданіе-то, кое-то претърпѣлъ на землѣ-тѣ. Затока не само предни-тѣ дѣне, въ кои-то е страдалъ Господъ, но и онѣзи послѣ свѣтло-то воскресеніе негово вѣрно и редомъ съ забележени съ църковны службы, за да не бы са заборакилъ ни единъ драгоценный часъ на тоѣ кѣсо време. — Както апостоли-тѣ за четиридесетъ дена непрестанно чакахъ учителя си, кой-то имъ са явяваше, догдѣ са не възнесе предъ тѣхъ на небе-то, тѣи и църква-та презъ тѣзи дѣне непрестанно сѣкахъче пази духовнѣ стражѣ, и по томъ заедно съ ученицы-тѣ Господны въ псалмы-тѣ и пѣсни-тѣ духовны пакъ чака юще десетъ дена обѣщаннаго утѣшителя дѣха. Чакъ тогава цѣлтъный-а трѣодъ, като даде оше хвалѣ на светители-тѣ божіи, отстъпка, та са захваща пакъ обикновенный-а редъ въ службѣ-тѣ божіи.

Срещо Спасовъ день оше еднаждѣ са опѣватъ сички-тѣ пѣсни за воскресеніе-то, и така са завършава свѣтло-то празнованіе на Христово-то воскресеніе, и тоѣ подноваваніе е като утѣшеніе на вѣрни-тѣ, кои-то спроваждатъ на небе-то своего